

Lions Quest – Tillsammans för idrottsledare i Bålsta

Lions Quest - Tillsammans var en kurs som gav mig tid att reflektera över mitt ledarskap. Vem är jag i den roll som jag har tagit på mig? Hur är jag i den rollen och är jag så varje gång jag kliver in i gruppen? Hur vill jag vara, nu och senare? För mig var det nyttigt att höra andra reflektera över samma sak, ge exempel på sin vardag i coach-modellen och varför de valt att ta på sig den rollen.

Bästa momentet för mig var att få leta upp sin egen första coach. Vem var det och varför minns jag den personen? Vad betydde den för mig? Alla de morötter som den/de personerna eller djuret gav mig är jag en spegelbild av mig i min roll idag. Eller snarare en spegelflisa då det är många delar. Så man sår får man skörda. Hur har jag skördat de frön jag fick? Hur sår jag?

Bemötande! Hur tar vi i hand? Tar vi i hand? Vill vi hellre "se" varandra, så som man blir sedd av en expedient i en butik; *"har inte tid just nu med dig men jag ser att du är här och hej förresten"*. Att vi lär varandra i gruppen att hälsa på varandra när vi ses och att det sker på ett sådant sätt att båda är nöjda. En del vill vara fysiska, en del en nick/blick och en del mixar. Bra rutin som skapar trygghet på träningen/omklädningsrummet/tävlingen/läggret och när vi ses i det privata/egen tid.

Diskussionerna kring medföljande eller avlämnande bihang till dem man tränar - föräldrar/anhöriga/vuxna - är alltid bra i alla lägen. Vi har själv oftast varit där, vi kanske är där, vi har haft diskussion med dem. Hur gör jag och hur gör du? Här blir vi aldrig fullärda och här finns det alltid kulturkrockar i alla mängder. Hög-/låginkomsttagare, norra/södra Sverige, släkt/extrafamiljs värdering, andra länder etc.

Alla små mellanmoment med praktiska övningar där pedagogiken förklaras efteråt var guld värda. Här kan ingen vara bäst, här är det fokus på varandra som gäller (som grund). När alla sorters människotyper och är gränsöverskridande. Ett ess i bakfickan att ta fram när det finns en lucka eller behov av en lucka i den vanliga träningen/träffen.

Tack till kursledaren Marianne! Jag har sagt till dem jag pratade med efter första träffen att det sprakade i lokalen när du jobbade. Alla blir berörda och nådda på sin nivå. Du har många lager och fina metaforer i din pedagogik som gör att det blir det budskap jag behöver höra, fast jag kanske inte var medveten om det.

Önskar dig en fin dag.

Med vänlig hälsning

Pernilla Maxe Nordenmark

Håbo kommun, Kultur & Livsmiljö
Kommunstyrelsens förvaltning
746 80 Bålsta
0171-525 64
pernilla.nordenmark@habo.se